

ЕКСКУРЗИЈА ЗАПАДНА СРБИЈА – ШЕСТИ РАЗРЕД

13. И 14. МАЈ 2018. ГОДИНЕ

МАРШ-РУТА: БЕОГРАД – МАНАСТИР ВАВЕДЕЊА – СИРОГОЈНО –
ЗЛАТИБОР – БАЈИНА БАШТА – МЕЋАВНИК – МОКРА ГОРА

Полазак из Београда у 8 часова, путовање Ибарском магистралом и деоницом новог аутопута од Љига до Прељине. Уз кратку паузу на Гаспромовој бензијској пумпи (за остале водич тврди да закључавају тоалете кад наиђу деца), ушли смо у Овчарско-кабларску клисуру. Овде се налази десетак манастира, од којих смо изабрали онај посвећен Ваведељу пресвете Богородице. У лепо уређеној порти манастира, налази се невелика црква која је по речима игуманије некад била офрескана, али су сада зидови бели и сачуван је само иконостас. Водич Дејан је као могуће ктиторе навео Светог Саву и Симеона, али се код Турака први пут спомиње у 16. веку. Од тзв. „Мале српске Свете Горе“ видели смо само то. У етно селу Сирогојно, посетили смо педесетак аутентичних кућа донетих из околних села, део од око 2000 експоната, чак и оригиналну унутрашњост једне од брвнара. Сазнали смо да се овде налази галерија слика, седам бунгалова за изнајмљивање, млекарица у коју је због хигијене могла да улази само једна жена, салаш у неком другом смислу, сувенирница у којој су деца купила лепе ствари за успомену. Овде смо се задржали на ручку, а деца на спортским теренима. Време је било лепо. Даље смо прошли поред села Злакусе чувеног по грнчарији и Потпећке пећине која је једна од најпосећенијих у Србији. Прошли смо и поред Севојна – највеће ваљаонице бакра и алуминијума, врло значајне за нашу привреду, густих шума четинара, града Ужица и на крају се зауставили на Златибору. Деци смо дали слободно време за шетњу око језера, али је оно спонтано скраћено због изненадног пљуска. У хотел „Дрина“ у Бајиној башти стигли смо око 18,30. Смештај је био одличан – хотел реновиран и чист, собе конфорне, храна сасвим задовољавајућа. Импровизована дискотека им се није много свидела, па су предвиђено време од два сата углавном провели испред. Дружење по собама за поједине се отегло до дубоко у ноћ. Требало је рано устати. Из хотела смо кренули преко Таре и Калуђерских бара, Заовина, Митровца, Кремне. Обилазак Мећавника на Мокрој гори, познатијег као Дрвенград и Кустендорф био је пун погодак. Играно-документарни филм „Плави циганин“ такође је био примерен шестацима, едукативан, добар по свему. Неколико дана пред полазак, обавештени смо да је локомотива на Шарганској осмици покварена и да воз не саобраћа. Та информација је преформулисана у чињеницу да саобраћа, само смањеним капацитетом, али нама и даље није било јасно ко је ту заказао. Тек када смо стигли у обилазак почетне станице, а на инсистирање наставнице Снежане, сазнали смо да агенција није добила термин и није нам било јасно зашто пут није одложен! После краћег задржавања у обиласку, кренули смо назад у Бајину башту. Идеја да се одлазак у Ваљево замени боравком у Бајиној башти коју нисмо ваљано ни видели, нису сва деца радо прихватила. И овај план боравка на спортским теренима осујетила је киша. На повратку за Београд, прошли смо поред монументалног споменика на Кадињачи, па кроз сам град Ужице и назад скоро истим путем уз задржавање на истој бензинској пумпи. Пред школом смо били у планирано време, око 20 часова.

Деца су била сјајна, нисмо имали ама баш никакав проблем са њима. Једино што је покварило утисак је неостварена возња и квар на аутобусу због чега смо изгубили око сат и по у одласку.

Захваљујемо се деци на одличној сарадњи,
наставнице Анђелка, Оливера, Невена и Снежана